

ฉบับ

4/1/2541
29 เม.ย. 2541

ที่ พท 0018/ว ๑๑๙

ถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ สำนักงานเทศบาลเมืองแพร่ และที่ทำการปกครองอำเภอทุกอำเภอ

จังหวัดชายฝั่งเอกสารแนะนำการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าส่วและจำหน่าย
เนื้อส่ว พ.ศ. 2535 จำนวน 1 ชุด เวียนมาพร้อมนี้เพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอให้แจ้งสมาชิกสภา
และองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ทราบและถือปฏิบัติด้วย

จังหวัดแพร่

30 เมษายน 2541

ที่ทำการปกครองจังหวัด
ฝ่ายท้องถิ่น
โทร. 511013

ชื่อ พท.	
ปลัดจังหวัด	
ผู้ตรวจ	27 เม.ย. 41
พ.ศ. ผู้ตรวจ	29 เม.ย. 2541
วัน/เดือน/ปี	29 เม.ย. 2541

(นางวลัดนา พุ่งกลิ่น)

เอกสารแนะนำ

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. 2535

การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ในปัจจุบันถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฯ โดยมีกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในส่วนกลาง และมีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง รับผิดชอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยมีหลักการให้การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์เป็นไปโดยเสรี จัดการผูกขาดตัดตอน เพื่อให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาตลาดเนื้อสัตว์ไปสู่การส่งออก ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติที่สำคัญเปลี่ยนแปลงไปจากพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502 คือ

1. เปิดโอกาสให้เอกชนขอใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ได้ (เดิมอนุญาตให้เฉพาะหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของโรงฆ่าสัตว์)

2. เปิดโอกาสให้ผู้ใดก็ได้สามารถแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเสรี หากการแจ้งนั้น ถูกต้องตามพระราชบัญญัติฯ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องรับแจ้งทุกราย พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจใช้ดุลพินิจหรือไม่อนุญาตหรือกำหนดจำนวนฆ่าสัตว์ที่จะฆ่าทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการค้าเสรี โดยใช้กลไกตลาดเป็นตัวกำหนด ทางราชการจะควบคุมดูแลในเรื่องมาตรฐานสุขอนามัย และความปลอดภัยของประชาชนผู้บริโภคเท่านั้น

3. ยกเลิกการมอบสิทธิอาชญาบัตรให้แก่สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกร

นอกจากนั้นกระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศกระทรวงและหนังสือสั่งการหลายฉบับ เพื่อให้การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกสุขอนามัย

การตรวจคำขอ

2) ให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตดำเนินการ ดังนี้

1 ตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้ถูกต้อง ครบถ้วน หากเห็นว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2539) ให้แจ้งผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

2. ตรวจสอบสถานที่ตั้งว่าเหมาะสมหรือไม่ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 ทำเลเหมาะสม บริเวณกว้างขวางเพียงพอที่จะประกอบกิจการโดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญ ความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

2.2 ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยค้างคืน หอพักตามกฎหมาย สถานที่ราชการในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว

2.3 ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

3. บันทึกปากคำกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และราษฎรที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงว่าจะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือไม่ สำหรับในท้องที่ที่ไม่มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้บันทึกปากคำสมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างน้อยสองคนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงที่สุดแทน

4. นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้อำนวยการเขต รวบรวมแบบ ผจส. 1 เอกสารหลักฐาน และเสนอความเห็นในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องที่ต้องการ

3) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งคณะกรรมการตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยให้มีเจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการ กรมปศุสัตว์ กรมอนามัย กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในเขตรับผิดชอบร่วมเป็นกรรมการ ทำหน้าที่ตรวจสอบการก่อสร้างให้ ถูกต้องตามที่ยื่นคำขออนุญาตไว้ และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ดังนี้

1. ตรวจสอบสถานที่ตั้ง ทำเล ว่าถูกต้องและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 2.1 - 2.3

2. มีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของพื้นที่ห้อง หรืออาจจัดให้มีพัดลมระบายอากาศได้ตามความจำเป็น

5. น้ำล้างซากสัตว์และน้ำแข็งที่ใช้กับเนื้อสัตว์ ต้องสะอาดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และมีเพียงพอ
6. กำจัดแมลง นก สัตว์ประเภทฟันแทะ และสัตว์มีพิษ ภายในและโดยรอบโรงฆ่าสัตว์อย่างสม่ำเสมอ
7. กรณีเกิดหรือสงสัยว่าจะเกิดโรคระบาดสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์เสมือนตนเป็นเจ้าของสัตว์ตามกฎหมาย
8. ยาฆ่าแมลงต้องเป็นชนิดที่กฎหมายให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหาร การใช้ต้องระวังมิให้เป็นอันตรายต่อเนื้อสัตว์ และปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้ยาโดยเคร่งครัด
9. มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ห้ามระบายน้ำทิ้งจนกว่าจะผ่านการบำบัดน้ำเสียแล้ว และห้ามใช้วิธีทำให้เจือจาง กรณีที่มีปริมาณการฆ่าโค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร รวมกันมากกว่าวันละหนึ่งร้อยตัว ต้องมีแบบแปลนกำจัดน้ำเสียที่วิศวกรผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรับรอง
10. มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดจากโรงฆ่าสัตว์

5) หลักเกณฑ์และวิธีการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

1. สัตว์ที่จะทำการฆ่าทุกตัวต้องตรวจโรคโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนฆ่า หากเกินกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงให้ตรวจซ้ำก่อนทำการฆ่า
2. ห้ามนำสัตว์อื่นหรือเนื้อสัตว์อื่นเข้าไปในบริเวณโรงฆ่าสัตว์
3. เนื้อสัตว์ที่ชำแหละแล้ว ต้องผ่านการตรวจโรคโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ และได้รับการประทับตราจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนนำออกจำหน่าย

5. การตอบรับแจ้งการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เมื่อผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ยื่นแบบ ขจส.4 แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งจะตรวจสอบแบบแจ้งการฆ่าสัตว์ พร้อมทั้งตรวจสอบสัตว์ที่จะนำไปฆ่า ในกรณีที่เป็นโค กระบือ ว่าถูกต้องตรงตามตัวรูปพรรณสัตว์หรือไม่ เมื่อตรวจถูกต้องแล้วให้กรอกข้อความลงในใบตอบรับแจ้งการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ได้แก่ โค (แบบ ขจส.5) กระบือ (แบบ ขจส.6) แพะ (แบบ ขจส.7) แกะ (แบบ ขจส.8) สุกร (แบบ ขจส.9) สุกรขนาดต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม (แบบ ขจส.10) และการฆ่าสัตว์เพื่อส่งเนื้อสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ (แบบ ขจส.11) ให้ถูกต้องตามที่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ต้องการ

การตอบรับแจ้งการฆ่าสัตว์นี้เมื่อผู้แจ้งได้ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบกฎหมายแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งต้องออกไปรับแจ้งการฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้แจ้งทุกราย ตามมาตรา 15 วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 (ห้ามมิให้ใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่อนุญาต เพราะกฎหมายมิได้ให้อำนาจไว้)

6. อากรการฆ่าสัตว์ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกไปตอบรับแจ้งการฆ่าสัตว์แล้ว ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์จะต้องเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ดังนี้

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนัก ต่ำกว่า 22.5 กก.	ตัวละ	5 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท

สำหรับการฆ่าสุกรเพื่อการส่งออกจำหน่ายต่างประเทศให้ยกเว้นไม่ต้องเสียค่าอากรการฆ่าสัตว์

7. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์จะต้องเสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และโรงพักสัตว์ให้แก่ทางราชการเฉพาะกรณีที่เป็นโรงฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือส่วนราชการอื่นเท่านั้น โดยให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ตามอัตราดังต่อไปนี้

(ก) ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	15 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท

10. การนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ สัตว์ที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจและอนุญาตให้ฆ่าแล้วนั้น ก่อนจะนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ต้องให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองที่เนื้อสัตว์นั้น หากพนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าเนื้อสัตว์นั้นเป็นโรคหรือไม่เหมาะสมใช้เป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งทำลายเนื้อสัตว์นั้นได้

11. การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ สามารถกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) ท้องที่ตำบลใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรืออยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า

ท้องที่ตำบลนั้นเป็นท้องที่กั้นดงและทางคมนาคมไม่สะดวก จะประกาศกำหนดให้ท้องที่ตำบลนั้นทั้งตำบล หรือเฉพาะบางส่วนเป็นท้องที่กั้นดง โดยทำประกาศปิดไว้ ณ ที่ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่ทำการสภาตำบล ที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในตำบลนั้น ประกาศดังกล่าวจะประกาศโดยมีกำหนดเวลาหรือเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะถอนเสียก็ได้ โดยทำประกาศปิดไว้ที่ศาลากลางจังหวัดที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่ทำการสภาตำบล ที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในตำบล นั้น

(ข) ในกรณีที่สัตว์ที่จะฆ่าเปรี๊ยะและดูร้าย ไม่อาจใช้วิธีการฆ่าสัตว์ภายในโรงฆ่าสัตว์ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควรก็ให้อนุญาต แล้วรายงานเหตุผลให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

(ค) การฆ่าสัตว์เพื่อตรวจสอบพิสูจน์ หรือทดลองทางวิชาการโดยเจ้าหน้าที่ พนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ หรือโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการ หรือขององค์การที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้ทำการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้

(ง) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะตามพิธีกรรมทางศาสนา

ผู้แจ้งจะต้องยื่นแบบการแจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ตามแบบ มจส. 12 ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกไปตอบรับการแจ้งการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ทั้งนี้ การฆ่าสัตว์จะต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของพนักงานตรวจโรคสัตว์และพนักงานเจ้าหน้าที่เช่นเดียวกับการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ทุกประการ

12. การจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเองหรือมิได้ถูกฆ่าตายตามพระราชบัญญัติฯ ผู้ประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเอง หรือมิได้ถูกฆ่าตายตามพระราชบัญญัติฯ นี้ ให้ยื่นคำขอตามแบบ มจส.13 ต่อพนักงาน

บทกำหนดโทษ

1. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิดไว้ ดังนี้

ลักษณะความผิด	โทษ	มาตรา
1. ตั้งโรงฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต	1. จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	27
2. - ไม่แสดงใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดในโรงฆ่าสัตว์ - ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย นุบสลายหรือถูกทำลาย	2. ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท	28
3. - ฆ่าสัตว์โดยไม่แจ้งการฆ่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ - ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ โดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ	3. - โด กระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตัวละไม่เกินห้าพันบาทเรียงตามรายตัว สัตว์ที่ฆ่าหรือทั้งจำทั้งปรับ	29 (1)
- จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเอง โดยไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบและประทับตรารับรองให้จำหน่ายก่อน	- แพะ แกะ สุกร จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตัวละไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ	29(2)
4. ฆ่าสัตว์เกินจำนวนที่แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่	4. - โด กระบือ ปรับตัวละไม่เกินห้าพันบาท เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน - แพะ แกะ สุกร ปรับตัวละไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน	30
5. - นำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ - นำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่าย - จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่า โดยมีได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่	5. จำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	31

2. ปัญหาการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ไม่ถูกสุขอนามัย ซึ่งอาจจำแนกสาเหตุได้ 2 สาเหตุ คือ

2.1 ด้านผู้ประกอบการ โรงฆ่าสัตว์ไม่ได้มาตรฐาน การฆ่าสัตว์ไม่ถูกวิธี ไม่มีการป้องกันโรคระบาด เนื้อสัตว์มีการปนเปื้อน จากสภาพข้อเท็จจริงในปัจจุบันการฆ่าสัตว์ส่วนใหญ่ไม่คำนึงถึงสุขอนามัย ไม่เคยมีการตรวจสอบสภาพเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์ ไม่มีการทำให้สัตว์สลบก่อนฆ่า การฆ่าแต่ละไม่ใช้รอกแขวนซากสัตว์แต่จะฆ่าเหยียบกับพื้น เมื่อฆ่าสัตว์เสร็จแล้วไม่มีการล้างทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ และเครื่องมืออย่างถูกวิธีการเคลื่อนย้ายใช้วิธีลากซากสัตว์ไปบนพื้น การขนส่งเนื้อสัตว์ไม่มีการป้องกันการปนเปื้อน สิ่งเหล่านี้คือสภาพที่แท้จริงของโรงฆ่าสัตว์และการฆ่าสัตว์ส่วนใหญ่ที่พบเห็นได้โดยทั่วไป และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต่างประเทศไม่ยอมรับเนื้อสัตว์ของไทย รวมถึงการเกิดโรคระบาดติดต่อถึงผู้บริโภค

2.2 ด้านเจ้าหน้าที่ ขาดการเอาใจใส่ กำกับ ดูแลการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ของผู้ประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากเจ้าหน้าที่ไม่ศึกษาระเบียบกฎหมายให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ จึงปล่อยปละละเลยให้ผู้ประกอบการดำเนินการฆ่าสัตว์โดยไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้

3. ปัญหาการลักลอบฆ่าสัตว์เถื่อน ส่งผลทำให้ประชาชนต้องเสี่ยงต่อการบริโภคเนื้อสัตว์ที่เป็นโรค และ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องขาดรายได้ จากการตรวจสอบปริมาณโค กระบือ และสุกรที่ผลิตเพื่อการบริโภคในแต่ละปี ปรากฏว่ามีจำนวนสูงกว่าจำนวนสัตว์ที่แจ้งฆ่าทั่วประเทศถึงสองเท่า และจากสถิติการแจ้งฆ่าสัตว์ทั่วประเทศในปี 2528 เปรียบเทียบกับสถิติการแจ้งฆ่าสัตว์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างมาก แสดงให้เห็นว่ามีการลักลอบฆ่าสัตว์เป็นจำนวนมาก ซึ่งการลักลอบฆ่าสัตว์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ และตลาดเนื้อสัตว์ของไทย เพราะผู้ประกอบการต้องลงทุนค่าก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัย ต้องเสียภาษี อากกรต่าง ๆ ตามกฎหมายอย่างครบถ้วน ในขณะที่ผู้ลักลอบฆ่าสัตว์ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่นำเนื้อสัตว์มาขายแข่งขันในตลาดเดียวกันและราคาเดียวกัน ทำให้ผู้ประกอบการที่ถูกกฎหมายเสียเปรียบในเรื่องต้นทุนการผลิตการลักลอบฆ่าสัตว์อาจจำแนกได้ ดังนี้

3.1 ลักลอบฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เถื่อน โดยไม่แจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

3.2 ลักลอบฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาตถูกต้อง โดยแจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เล็กน้อย แต่ลักลอบฆ่าเกิดจำนวนที่แจ้งไว้

4. ปัญหาการขาดแคลนโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัย โรงฆ่าสัตว์ส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่ได้มาตรฐาน ขาดการปรับปรุง ไม่มีระบบกำจัดกลิ่น เสียง และน้ำเสีย กระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกกฎกระทรวง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2539 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2539 กำหนดมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ และวิธีการฆ่าสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย โดยโรงฆ่าสัตว์ที่มีอยู่เดิมทุกแห่งจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงดังกล่าวด้วยทันที ยกเว้นการปรับปรุง

(ฉบับ)

ที่ พร 0018/ ๖๖๔

ศาลากลางจังหวัดแพร่

ถนนไชยบูรณ์ พร 54000

๒ มีนาคม 2545

เรื่อง ประกาศกำหนดท้องที่กั้นตารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

เรียน นายอำเภอร้องกวาง

อ้างถึง หนังสืออำเภอร้องกวาง ที่ พร 0418/794 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2545

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นตารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
ลงวันที่ มีนาคม 2545 จำนวน 1 ชุด

ตามที่เสนอเรื่องให้จังหวัด พิจารณาประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ยางฮ่อ
อำเภอร้องกวาง เป็นท้องที่กั้นตารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่ นั้น

จังหวัดพิจารณาแล้ว เห็นควรประกาศให้ท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ยางฮ่อ
อำเภอร้องกวาง เป็นท้องที่กั้นตาร และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่ตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย
จึงเรียนมาเพื่อทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

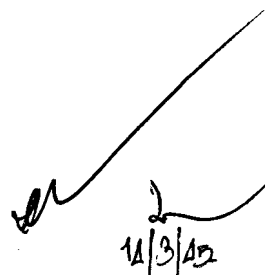
(นายเจริญสุข ชุมศรี)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร. 0-5451-1013, 0-5453-4119

0-5462-0251

๒
๒๒/๓/๔๕

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นदार และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ยาวฮ่อ อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ เป็นท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ.2545 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ.2545

(นายเจริญสุข ชุมศรี)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ยกเลิกโดย นร 0007/อ. 10679 27 11 68

๑๓๓ 1๕๓.๑๕๓

(คู่มือฉบับ)

ที่ พร 0018: 1759

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไทรโยคพญา พร 54000

3. กุมภาพันธ์ 2543

เรื่อง ประกาศกำหนดท้องที่กั้นตำบลและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

เรียน นายอำเภอคลอง

อ้างถึง หนังสืออำเภอคลอง ที่ พร 0218/335 ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2543

ถึงที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นตำบลและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2543 จำนวน 1 ชุด

ตามที่ได้จังหวัด พิจารณาประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลจแดนหมยมล อำเภอเมือง
เป็นท้องที่กั้นตำบลและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่ นั้น

จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนาประกาศกำหนดท้องที่กั้นตำบล
และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เรียนมาพร้อมนี้เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจริญสุข ชุมศรี)

ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร.511013

ผู้ตรวจ
ผช. ผู้ตรวจ
จพง.ปค.
ร่าง/พิมพ์/ทาน

(คู่ฉบับ)

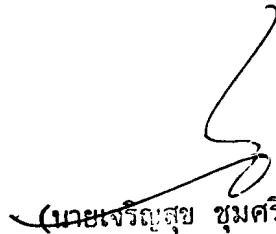
ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นดาร และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลแดนชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ เป็นท้องที่กั้นดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2543 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2543

(นายเจริญสุข ชุมศรี)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ชก ๖๖๓ (๒๖) ๑. 10499 ๗๗.

ผู้ตรวจฯ
ผช. ผู้ตรวจฯ
จพง.ปค.
ร่าง/พิมพ์/ทาบ

ที่ พร 0018/ ๒๕๔๕

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร 54000

๒๕ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง ประกาศกำหนดห้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

เรียน นายอำเภอสอง

อ้างถึง หนังสืออำเภอสอง ที่ พร 0218/ว 4504 ลงวันที่ 10 กันยายน ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดห้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
ลงวันที่ กันยายน ๒๕๔๕ จำนวน 1 ชุด

ตามที่ให้จังหวัด พิจารณาประกาศให้ห้องจัดการบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ จำนวน 6 แห่ง
เป็นห้องที่กั้นदारและห่างไกล แต่มีความจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภค สำหรับประชาชน นอก
โรงฆ่าสัตว์ นั้น

จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนาประกาศกำหนดห้องที่กั้นदारและ
จำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เรียนมาพร้อมนี้ เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีพรหม หอมยก)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด
ฝ่ายห้องถิ่น
โทร./โทรสาร 511013

รอง ผอ.	/	/	/	/
ปลัดจังหวัด	/	/	/	/
ผู้ตรวจฯ	/	15 ก.ย.	2541	
ผ.อ. (นายศรีพรหม หอมยก)	/	15 ก.ย.	2541	
นาง/พันโท/พัน	/	/	/	/
พ.อ.พันโท	/	/	/	/

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นदार และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 จึงประกาศให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้ เป็นท้องที่กั้นदार และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหนอง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลเตาปูน
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสะเอียบ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเมือง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้ำ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหม้าย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2541 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2541

(นายณรินทร์ วัฒนศิริกุล)
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

4/16/41

รอง ผวจ.		16 ก.ย. 2541
ปลัดจังหวัด		15 ก.ย. 2541
ผู้ตรวจราชการจังหวัด (สารดำรง)		15 ก.ย. 2541
ผ.ผู้ตรวจฯ		15 ก.ย. 2541
ร.ก.พิเศษ/ทด.		15 ก.ย. 2541

พอลหมาย อนุศักดิ์

(คู่ฉบับ)

ที่ พร 0018/ 574

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร 54000

18 มกราคม 2542

เรื่อง ประกาศกำหนดท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

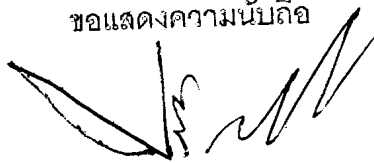
เรียน นายอำเภอหนองม่วงไข่

อ้างถึง หนังสืออำเภอหนองม่วงไข่ ที่ พร 0818/64 ลงวันที่ 7 มกราคม 2542

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
ลงวันที่ 15 มกราคม 2542 จำนวน 1 ชุด

ตามที่ได้จังหวัด พิจารณาประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลแม่คำมี ตำบลนครธรรม
วังหลวง,ทุ่งแก้ว,น้ำริด เป็นท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่ นั้น
จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนาประกาศกำหนดท้องที่กันดาร
และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เรียนมาพร้อมนี้เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

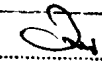
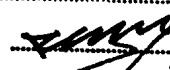

(นายศรีพรหม หอมยก)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร./โทรสาร.511013

ผู้ตรวจ		15, ม.ค. 42
ผ.ผู้ตรวจ		14, ม.ค. 42
ร่าง/พิมพ์/ชาน		14, ม.ค. 42

(คู่ฉบับ)

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นदार และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้ เป็นท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

1. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่คำมี
2. องค์การบริหารส่วนตำบลตำหนักธรรม
3. องค์การบริหารส่วนตำบลวังหลวง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแค้ว
5. องค์การบริหารส่วนตำบลงน้ำริด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2542

(นายศิวพรหม หอมขนิ)
ปลัดจังหวัด มีอำนาจแทน,
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ นร 0018.23081

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบุรีศรีพร 54000

2 ตุลาคม 2541

เรื่อง ประกาศกำหนดห้องที่กั้นคานและจำเป็นต้องนำส้วมนอกโรงมาเสิร์ว

เรียน นายอำเภอสูงเม่น

อ้างถึง หนังสืออำเภอสูงเม่น ที่ นร 0318.ว 4565 ลงวันที่ 21 กันยายน 2541

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดห้องที่กั้นคานและจำเป็นต้องนำส้วมนอกโรงมาเสิร์ว
ลงวันที่ กันยายน 2541 จำนวน 1 ชุด

ตามที่ให้จังหวัด พิจารณาประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ จำนวน 10 แห่ง
เป็นห้องที่กั้นคานและห่างไกล มีสภาพจำเป็นจะต้องนำส้วม เมื่อการบริโกล สำหรับประชาชน นอก
โรงมาเสิร์ว นั้น

จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนาประกาศกำหนดห้องที่กั้นคานและ
จำเป็นต้องนำส้วม เรียงมาพร้อมนี้ เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันินทร์ พานิชกิจ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด
ฝ่ายท้องถิ่น
โทร./โทรสาร 511013

รอง ผวจ.		28 / ก.ย. 2541
ปลัดจังหวัด		24 / ก.ย. 2541
ผู้ตรวจฯ		24 / ก.ย. 2541
ผอ.ผู้ตรวจฯ		24 / ก.ย. 2541
ร่างพิมพ์/ทวน		24 / ก.ย. 2541

(นางสีนันทน์ ธนุมาศ)
เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี 3

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กักancar และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 จึงประกาศให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้ เป็นท้องที่กักancar และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

1. องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงทอง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลร่องกาศ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกาศ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกวาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า
6. องค์การบริหารส่วนตำบลคอนมูล
7. องค์การบริหารส่วนตำบลสบสาย
8. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปง
9. องค์การบริหารส่วนตำบลหัวฝาย
10. องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชา

00607

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2541 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2541

(นายรินทร์ พานิชกิจ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

(นายพรหม หอมยก)
ปลัดจังหวัดแพร่
28 ก.ย. 2541

(นางสินินา รัตนมาศ)
เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
24 ก.ย. 2541 24 ก.ย. 2541

(คู่ฉบับ)

ที่ พร 0018/ 5926

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร 54000

๒๖ เมษายน 2543

เรื่อง ประกาศกำหนดท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

เรียน นายอำเภอจุนเงิน

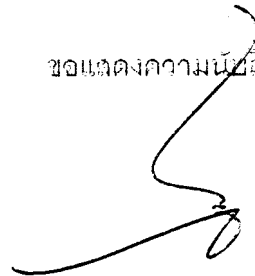
อ้างถึง หนังสืออำเภอจุนเงิน ที่ พร 0318/1626 ลงวันที่ 24 เมษายน 2543

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
ลงวันที่ ๒๖ เมษายน 2543 จำนวน 1 ชุด

ตามที่ให้จังหวัด พิจารณาประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลจุนเงิน และ
องค์การบริหารส่วนตำบลทะเลหลวง เป็นท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่ นั้น

จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งคำแนะนำประกาศกำหนดท้องที่กั้นदार
และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เรียนมาพร้อมนี้เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเจริญสุข ชุมศรี)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร.511013

๒๖ เมษาย ๒๕๔๓

นายอนุศักดิ์...
ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่ 26/4/2543
26 12. ๒ ๕๓

(คู่ฉบับ)

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กันดาร และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลลุงเม่น และองค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวง อำเภอทุ่งเม่น จังหวัดแพร่ เป็นท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.2543 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.2543

(นายเจริญสุข ชุมศรี)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ออก

นางออดุช
ผู้ตรวจการสำนักงานอธิบดี
26/4/43
26/4/17

(คู่มือฉบับ)

ที่ พร 0018/๒๕๕๖

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร 54000

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ประกาศกำหนดท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

เรียน นายอำเภอเมืองแพร่

อ้างถึง หนังสืออำเภอเมืองแพร่ ที่ พร 0118/6299 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน ๒๕๕๖

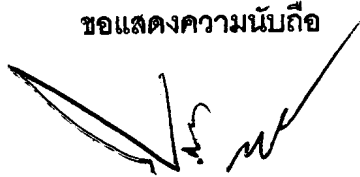
สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

ลงวันที่ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ให้จังหวัด พิจารณาประกาศให้สุขาภิบาลแม่หล่ายและองค์การบริหารส่วนตำบล
ทุกแห่ง เป็นท้องที่กันดารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่ นั้น

จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งสำเนาประกาศกำหนดท้องที่กันดาร
และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เรียนมาพร้อมนี้เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีพรหม หอมยก)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร./โทรสาร.511013

ผู้ตรวจ ๒๐/๑๑/๒๕๕๖
ผู้ตรวจ ๒๐/๑๑/๒๕๕๖

๒๑/๑๑

(คู่ฉบับ)

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นตาร และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้ เป็นท้องที่กั้นตารและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอกโรงฆ่าสัตว์

1. ต.ซากิบาล แม่หล่าย
2. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งกวาว
3. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งไฉ้ง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าเมต
5. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่คำมี
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองหม้อ
7. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถิ่น
8. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนเขื่อน
9. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม้า
10. องค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร
11. องค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง
12. องค์การบริหารส่วนตำบลกาญจนา
13. องค์การบริหารส่วนตำบลวังหงษ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2541 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2541

(นายศรีพรหม หอมยก)

ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

19, 2541
19, 2541
19, 2541

(คู่มือฉบับ)

ประกาศจังหวัดแพร่

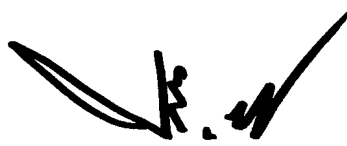
เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นदार และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์นออกโรงฆ่าสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ อำเภอลอง จังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้ เป็นท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชนนอก โรงฆ่าสัตว์

1. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยอ้อ
2. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป็น
3. องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแล้ง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลปากกาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลหัวทุ่ง
6. องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงต้า
7. องค์การบริหารส่วนตำบลป่อเหล็กลอง
8. องค์การบริหารส่วนตำบลต้าผามอก

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542

(นายศรีพรหม หอมยก)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ โทร 0018/ ๖๕๕๕

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ โทร 54000

๘ เมษายน 2542

เรื่อง ประกาศกำหนดห้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในห้องที่

เรียน นายอำเภอวังชิ้น

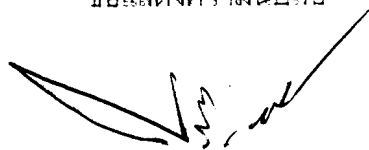
อ้างถึง หนังสืออำเภอวังชิ้น ที่ โทร 0618/694 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2541

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศจังหวัดแพร่ เรื่อง กำหนดห้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์
ลงวันที่ ๘ เมษายน 2542 จำนวน 1 ชุด

ตามที่ได้จังหวัด พิจารณาประกาศให้องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตห้องที่ จำนวน
6 แห่ง เป็นห้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในห้องที่ นั้น

จังหวัด ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งดำเนินประกาศกำหนดห้องที่กั้นदारและ
จำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในห้องที่ เรียนมาพร้อมนี้เพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศรีพรหม หอมยก)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ที่ทำการปกครองจังหวัด

ฝ่ายท้องถิ่น

โทร./โทรสาร.511013

ผู้รับทราบ	2	14.๕	41
ผ. (ผู้รับทราบ)			14.๕
จังหวัด			14.๕
อำเภอ			14.๕

ประกาศจังหวัดแพร่

เรื่อง กำหนดท้องที่กั้นदार และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (2) แห่ง พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.2535 จึงประกาศให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ ดังต่อไปนี้ เป็นท้องที่กั้นदारและจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ เพื่อการบริโภคสำหรับประชาชน

1. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ป่าก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พุง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลป่าดัก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลวังชิ้น
5. องค์การบริหารส่วนตำบลนาพูน
6. องค์การบริหารส่วนตำบลสรอย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2542 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 8 เมษายน 2542

(นายศรัทธม หอมยก)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

ผู้ตรวจ	2	ม.ค. ๕๖
ผ.อ. ผู้ตรวจ	0	1๕๕ ๕๖
จพง.ปลัด	1	๒๕-๒ / ๕๕
จำ/พิมพ์/ทราบ	1	๒๕.๕ / ๕๕